

Jarňáky s čísly

150, 155, 156, 158

DEŇÍK

18. až 23. února 2013

Příbram

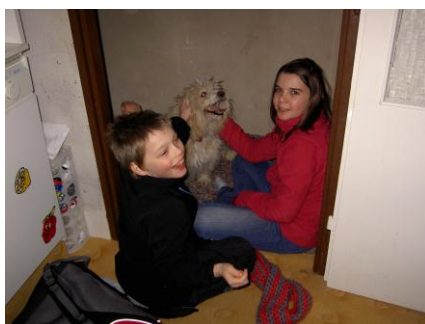
PONDĚLÍ 18. února – Den seznámení

Je pondělí ráno a my se scházíme v Praze Na Knížecí u autobusové zastávky číslo 6. Ze zprávy vím, že na Haničku čekat nemáme. Nepojede s námi, protože její teploty přes víkend neklesly. Všichni jsou tu včas, a tak když přijede autobus, můžeme nandat kufry, batohy a nasedat. Hurá do Příbrami ☺!

Svoje jarní prázdniny budou trávit některé děti ze Základní školy Hanspaulka z Prahy 6 právě ve zasněžené Příbrami spolu s paní učitelkou Lenkou a její kolegyní Ditou. Všichni se už moc těšíme!

V Příbrami nám přistavené auto převezlo zavazadla až na hotel a my se tam dopravíme po svých. V hotelu Na Marjance nás již očekávají a předávají nám pokoje. Rozdělení bude jednoduché – ve velkém pokoji je 6 postelí pro chlapce a v malém jsou připraveny 2 postele pro děvčata. Sice je s námi z holek jen Bára, ale co kdyby za námi v průběhu přijela i Hanička, tak už má postel nachystanou. Já a Dita si bereme nejmenší dvojlůžkový pokoj hned vedle apartmánu s dětmi. Ještě tu máme kuchyňku, kde budeme s dětmi snídat a hlavně zde budeme mít večerní program – hodnotit každý den („HOD.DEN“) a zapisovat do deníků.

Po vybalení jdeme vyzkoušet tamní kuchyni. Polévka i rajska byly moc dobré, paní kuchařce jsme to hned pochválili. Po krátkém poledním klidu se oblékáme na ven. Cesta na Svatou horu se nám líbí. Je to krásnou zasněženou přírodou. Nikdo neremcá, že je to hodně do kopce. Odměnou je nám prohlídka celého chrámu Svatá Hora i s nádvořím. Tam je sice těžké děti udržet potichu, ale víceméně se nám to daří. O to větší křik je při běhu ze Svatohorských schodů. Po cestě nás dohonil strážník městské policie, který měl za úkol zamknout všechny vchody do krytých schodů tak, aby tam nikdo nezůstal. Měli jsme štěstí, že jsme si stihli Svatohorské schody prohlédnout a sejít jimi dolu do centra.

Procházíme částí města, až se dostaneme k domu paní učitelky Lenky. Tam nás čeká dobrá svačinka - bábovka od Dity a teplé kakao. Je tu čas na další hrátky ve sněhu, tentokrát čerstvě napadaného na zahradě. Děti mají radost ze psa Jerryho, který neví, ke komu má běžet dřív. Má totiž děti moc rád ☺! Odtud odcházíme do DDM, kde právě probíhá kytarový kroužek. Všichni si tady můžeme zazpívat písničky spolu s dalšími dětmi, které se tu učí hrát na kytaru.

Už se setmělo, a my se vracíme na hotel, kde máme večeři a po ní chvilku volna. Musíme ještě stihnout určit si pravidla pro tento týden a do deníku poznamenat to, co bylo nejzajímavější, co nám ten den nejvíce chutnalo, co se nám líbilo a na co nechceme zapomenout ...hlavně, až budeme doma vyprávět!

ÚTERÝ 19. 2. – Den u Policie ČR

Probudili jsme se do mrazivého dne. Venku padá sníh a my se po dobré snídani, hygieně a menším úklidu oblékáme a vyrážíme přes celé město. Jdeme rychleji, abychom byli na čas v areálu na Zdaboři, kde máme domluvenou schůzku u Policie ČR. Vítá nás tisková mluvčí por. Monika Schindlová a pohodlně nás usazuje do zasedací místnosti. Tady začíná beseda, kterou pomáhali připravit také nrap. Zábojník a nrap. Kříž. Příjemná paní v uniformě nám vysvětluje jednotlivé rozdělení policie, její úkoly, náplň a mnoho dalších zajímavostí. Děti mají nespočet otázek a oči navrch hlavy, když jim ukazuje kufřík s atrapami drog, pouta nebo teleskopický obušek. Nechyběly ani ukázky, jak se odebírají pachové a daktyloskopické stopy. Děti si dokonce odnášejí otisk své vlastní ruky. Během naší besedy přišla i paní redaktorka z Příbramského deníku Kateřina Courová. Role se tentokrát otočily a ptá se ona dětí, které odpovídají a nechávají se fotit. Už teď se nemohou dočkat, až si zítra koupí příbramské noviny, kde má článek o naší návštěvě u policie vyjít.

Po zajímavé přednášce přecházíme do jiné budovy, kde je tělocvična. Až teprve tady se děti dostávají do svého živlu a chtějí si vyzkoušet vše, co vidí. Policisté zde trénují u boxovacího pytle, na žíněnkách i u stolu. Se zápletem děti boxují, kopou nebo obuškem buší do pytle, válejí sudy a kotouly s maketou zbraně nebo si zkoušejí pouta a dívají se, jak se rozebírá a skládá zbraň.

Další část ukázek u Policie ČR byla také hodně zajímavá nejen pro děti. Do tělocvičny za námi poté přišli nprap. Zemánek a nprap. Růžička z příbramské pořádkové jednotky. Děti zajímá snad úplně všechno o přípravách i praxi při demonstracích, fotbalových utkáních nebo výcviku – jak, kdy, kde, co a hlavně proč? Nadpraporčík trpělivě odpovídá na zvědavé otázky dětí a dovoluje jim vzít si na sebe neprůstřelnou vestu, části ochranného obleku, ochranný štít, helmu nebo bourací sadu. Děti zjišťují, že pohybovat se v takovém „brnění“ není nic jednoduchého.

Na závěr nám pprap. Roman Kučera představil služební auto dopravního inspektorátu a jeho špičkové vybavení. U něj si děti zkusily fouknout do alkoholového testru nebo mluvit do vysílačky. Rychlý passat v civilních barvách se s námi rozloučil policejní houkačkou i s nápisem STOP.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na přípravě i předvedení zajímavé exkurze, která proběhla se svolením vedoucího plk. Reného Petáka. Děti byly nadšený a budou dlouho vzpomínat na akční návštěvu u Policie ČR v Příbrami.

Odpoledne se zastavujeme jen na chvíli na zahradě nakrmit Jerryho. Nevím, kdo je šťastnější – jestli děti, že si mohou hrát se psem, nebo pes, že se může předvádět a skákat na stromy, aportovat či hrabat ve sněhu. Krátká zastávka nám zpestřila procházku do plaveckého bazénu. Chtěli jsme si tam zkusit záchranu tonoucího, ale protože na polovině velkého bazénu zrovna probíhá výuka plavců a děti by raději vyzkoušely tobogány, vířivku, páru i malý bazén, tak odstupuji od plánů. Jsem ráda, že za námi do bazénu přišla i Jája, a tak jsme tři dospělé na 7 dětí. Vyzkoušely vše, co kdo chtěl. Z vody se nám moc nechce, ale už se myjeme, sušíme a převlékáme...a trochu přetahujeme 70 minut v placeném prostoru bazénu. V klidu teď můžeme vytáhnout svačinu a sníst si ji před cestou na hotel. Někteří si utrácejí své kapesné u malého stánku s pochutinami.

Cesta na naši hotelovou základnu je rychlá. Chvilí před večeří je tak čas na seznámení s novou hrou „Jungle speed“. Všichni jsme ji pochopili velice brzy a budeme ji hrát ve volných chvílích celý týden. Po dobré večeří (smažený kuřecí řízek s bramborovou kaší) mají děti chvíli osobní volno, a tak pokračují v deskových hrách. Vytahujeme deníky pro „HOD.DEN“ a doplňujeme do nich to nejzajímavější z dneška. Je toho tolik, že se nám to tam pomalu ani nevejde.

Než dopíše poslední, ten nerychlejší už je umytý, převlečený v pyžamu a vyzubaná. Když to zvládnou všichni, jde jim Dita číst na dobrou noc. Dnes byl náročný den, tak snad brzy usnou ☺. A zítra nás čeká ...

STŘEDA 20. 2. – Den s hasiči

Už od rána se nemohou děti dočkat. Vyrážíme hned po snídani. Dnes uvidíme hasiče dokonce dvakrát. Jednou profesionály a odpoledne dobrovolníky. Po cestě opět chumelí, ale nám to vůbec nevadí. Před devátou už jsme před základnou HZS (Hasičského záchranného sboru) Středočeského kraje - ÚO Příbram ve Školní ulici.

Přichází nás přivítat vrchní komisařka pracoviště prevence, ochrany obyvatelstva a krizového řízení, kpt. Bc. Irena Dvořáková a předává nás do rukou sympatického hasiče nrap. Josefa Šperera. Ten hned v úvodu vysvětluje dětem, na jakou záchrannou akci vyjel vůz před malou chvílí. Pak se ocitáme ve velké garáži plné různých aut, lodí, přístrojů, nástrojů a pomůcek... Děti hltají každé slovo hasiče Pepy, a tak se například dozvídají, jak dlouho trvá, než se hasič převlékne, co všechno musí mít na sobě, co se dá najít v hasičském voze, jak se jezdí po tyči... Nejde vyjmenovat všechno, je toho opravdu hodně! Děti jsou uneseny, kam všude se mohou podívat, co si mohou vyzkoušet. Překvapuje je, co dalšího ještě musí takový hasič umět, vědět, znát ... nebo co dělají hasiči, když zrovna nemají žádný výjezd. Asi nikdo z nás nevěděl, že jsou v práci na 24 hodin (někdy i déle), že jsou 3 směny po 8 lidech a že si sami ve službě vaří a perou (často hodně zašpiněné oblečení).

Protože nikdy by neměl být záchranář sám, stejně jako by děti neměly podnikat svá poznání samy, pomáhá veliteli nstržm. Jiří Beránek. Oba hasiči se vzájemně doplňují a dělají dětem zábavu s poučným výkladem. Ještě nás berou do tréninkové haly. Zde mohou nejen děti vyzkoušet „kladivo“, žebřík i běžecký pás. Ovšem největší atrakcí se jim stává polygon – tréninková překážková nastavitelná dráha. Ti rychlejší si ji projdou i vícekrát. Hasiči se věnují dětem celé dopoledne s takovou ochotou, že se nám ani na oběd nechce odejít. Na závěr ještě pár posledních otázek a odpovědí, například: „Chodí vám sem někdy lidé poděkovat?“

Odpověď nás opravdu zaskočí: „Ne, ještě se nám to nestalo.“ To snad ani není možné? Vždyť nasazují vlastní životy, aby zachránili životy a zdraví lidí, zvířat, ale i druhých majetek...

My bychom, vám všem hasičům a záchranářům, chtěli poděkovat 😊! ... a to nejen za dnešní neobyčejnou dokonalou přednášku, ale za to, s jakým nasazením svoji práci dělají! Už se mi v hlavě tvoří představa o dárku, který sem přineseme. Teď už se ale opravdu musíme rozloučit a spěchat na hotel na oběd.

Po polévce a francouzských bramborách máme klid na pokoji v posteli. Musíme načerpat síly na odpoledne, kdy absolvujeme opět cestu přes celé město, tentokrát na Březové Hory. Po cestě objevujeme pěknou klouzačku a tak ji někteří zkoušejí sjíždět různými způsoby. Nezapomínáme koupit dnešní Příbramský deník (několikery noviny – každý by je rád ukázal doma), kde je o nás poměrně dlouhý článek i fotografie z naší včerejší návštěvy u Policie ČR.

Teď už jsme u dolu Marie, kde mají základnu Dobrovolní hasiči Březových Hor. Ujímá se nás pan Radek Blajer a povídá nám další zajímavosti o práci hasičů, tentokrát ne profesionálních. Je to jejich koníček a záliba, pomáhat druhým. Každý pak má ještě svou práci či zaměstnání. Také se tu setkáváme s některými členy vodního záchranářského týmu, říkají si „Vodníci“ – Martin Velas a Jakub Richter. Dozvídáme se, jak se vzájemně doplňují s HZS a jak jsou potřební, přestože nemají tak špičkové vybavení jako „profici.“ Dětem se i zde moc líbí a mají další zvědavé otázky, na které jim ochotně hasiči odpovídají. Dokonce se tu setkáváme s dětmi, které navštěvují kroužek mladých hasičů. Jsou mezi nimi i vrstevníci našich dětí.

Při zpáteční cestě nám ukazuje kostel svatého Vojtěcha zvenku i zevnitř a pamětní desku malíře Karla Hojdena na jednom z domů v Mariánské ulici rodák Březových Hor pan Mgr. Jirka Schmidt.

Přicházíme přesně k večeři. Tak si sundáváme jen bundy, myjeme ruce a rovnou sedáme ke stolům. Co následuje po večeři si už všichni pamatují: chvilka osobního volna, HOD.DEN (hodnocení dne), zápis do deníků, večerní hygiena, převléci do pyžama, zalézt do pelíšků a čtení na dobrou noc... a dobrou noc ☺!

... a takhle
pěkně se nám
spinká ...

ČTVRTEK 21. 2. – Den u ZSS

Dnes je slavnostnější den, protože jsou mezi námi dva oslavenci – svátek mají Lenky a Lukáš má kulaté 10. narozeniny. Slavit budeme až odpoledne, ale už teď se těšíme a plánujeme různá překvapení ☺.

Opět nám chumelí, opět máme vynikající snídani a opět se těšíme na exkurzi, tentokrát bude u ZZS (Zdravotnická záchranná služba), která sídlí hned vedle HZS ve Školní ulici. Možná právě proto nám cesta už nepříjde nikterak dlouhá a jsme tam během chvíle. Ujímá se nás paní Šárka Hronová. Je zdravotní sestra a u záchranné služby pracuje mnoho let. Práce ji baví a je to vidět i na ochotě s jakou nám vypráví o různorodosti práce záchranářů. Bere nás do garáže (abychom nezapadali sněhem) přímo do jednoho z rychlých vozů. Děti už vědí, že když budou poslouchat a spolupracovat, že se toho hodně dozví a na některé otázky jim bude odpovězeno dřív, než ji vůbec položí.

V sanitce si tak nejen děti mohou vyzkoušet fonendoskop, krční límec, také je jim změřen krevní tlak nebo EKG. Povídáme si o resuscitaci, infarktu myokardu nebo o přepravě různých druhů úrazů. Děti zkoušejí transport nejen na mobilních nosítkách, ale i na „schodolezu“ a ve fixním lůžku. U toho nás překvapuje, že se pumpou nenafukuje, ale naopak se musí všechen vzduch vysát, aby se stalo tvrdým a nemohl se v něm pacient ani pohnout. Děti se různě střídají, aby si roli „pacienta“ i „záchranáře“ vyzkoušeli postupně všichni. Moc se nám tady líbí a otázky s odpověďmi neberou konců. Už ale musíme jít! Děkujeme paní Hronové i všem ostatním, kteří nám umožnili a připravili tak poučnou a názornou přednášku ☺.

K obědu jsou lívance. Přidáno dostanou jen ti, kteří snědí bramboračku, takže polévka zmizela ve všech ☺. Netušila jsem, kolik dokáží spořádat děti lívanců! Myslím, že ani paní kuchařka neuměla odhadnout, že velcí kluci zbaští 8 – 9 lívanců. Polední klid zasloužíme, vždyť se ani někteří hnout nemůžou! Po poledním klidu přichází Lucka a přináší veliké překvapení nejen pro oslavence – dort ☺! Už nám vytrávilo, tak ho Lenka s Lukášem krájí a podávají odpolední svačinku. Přijímají gratulace, dárky a přání od všech dětí i dospělých.

A teď už rychle převléknout do oteplováků a jdeme se klouzat. To správné místo nacházíme jen kousek od hotelu. Děti si užívají sněhovou nadílku, která každým dnem přibývá. Dokonce se na nás zpoza mraků směje sluníčko, a tak si užíváme zimních radovánek, jak se patří. Honza bude vysypávat sníh i ze spodního prádla, ale kšandy jsme prostě v jeho kufru nenašli.

V podvečer zbývá ještě čas na pracovní list na téma integrovaný záchranný systém a vystřihovánka pro každého. Kluci si sestavují různé typy aut ve 3D a lepí je dohromady. Nejpečlivější a nejzkušenější je Lukáš, tak pomáhá i ostatním. Dneska je i den velké očisty. Sprchu s mytím hlavy stihneme všichni ještě před večerí.

Na večeri se všichni už těšíme, má být pizza. Děti nám opět dokazují, že tady během týdne spíše přiberou. Viktor správně spočítal, že jedlík Jindra snědl 1 a $\frac{3}{4}$ pizzy po čtvrtkách. Já s Ditou přidáváme své porce k přídavkům. Po večeri je prostor na hraní. Někdo volí deskové hry, jiným stačí sedačka uprostřed velkého pokoje, kde si chlupci našli pro celý týden své hnízdečko zábavy.

Večer je čas pro „HOD.DEN“, proto bereme penály a v kuchyňce u stolů zapisujeme to „NEJ“ z dnešního dne. A že toho zase dneska bylo! Kdo je hotový, jde se převléknout do spacího a vyčistit zuby. Před večerkou jsou všichni připraveni v posteli na předčítání. Po čtení se zhasíná a doufejme, že i usíná. Dobrou noc!

PÁTEK 22. 2. – Den u Městské policie Příbram

Na pátek máme domluvenou poslední návštěvu, tentokrát u Městské policie Příbram. Po malém nedorozumění ohledně času, kdy jsme měli přijít, se nás ujímá manažer prevence kriminalistiky JUDr. Milan Fára. Nejprve nás zavede do místnosti, kde strážníci na monitorech sledují záběry z 16 kamer po Příbrami. Dětem se líbí, jak s nimi mohou různě otáčet či přibližovat si určité detaily. Už zde padají první zvědavé otázky – hlavně využití kamerového systému při trestné činnosti.

Opouštíme budovu bývalého ředitelství rudných dolů, kde jsou v současnosti „měšťáci“, a přesouváme se do prostor příbramské radnice. Pan Fára děti usazuje v zasedací místnosti. Zde s námi vede diskuzi o práci strážníků městské policie. Pokládáme další a další otázky, které nás zajímají. Na závěr návštěvy dostávají děti několik propagačních materiálů, reflexní odrazky a pěkné pohledy města. Děkujeme za exkurzi i dárečky a loučíme se. Na radnici ještě chvíli zůstáváme, abychom v teple posvačili a v klidu si prohlédli výzdobu a malby novorenesančního slohu.

Při zpáteční cestě k hotelu si procházíme strou částí Příbrami, kde dětem ukazují některé zajímavé budovy: Zámeček – Ernestinum, sokolovnu, okresní nemocnici, soud a celé nově zrenovované náměstí TGM s kostelem sv. Jakuba. Nahlížíme i do jedné malé autoopravny, abychom si uměli udělat představu o práci automechanika. Pojízdna auta přeci potřebují všechny záchranné složky ☺.

V hotelu nás čeká oběd (polévka s játrovou rýží a kuře na paprice) a po něm tradičně odpočinek. Děti při něm pracují na obrázcích pro naše hostitele. V dalších dnech je předám osobně zdravotníkům, hasičům i policistům.

Odpoledne se jdeme naposled projít do města. Konečně si děti mohou vzít s sebou svoje kapesné, aby koupily rodičům nějaký malý dárek. Procházíme obchodním centrem – Pražskou ulicí. Při cestě hledáme kamery a máváme na ně ☺.

Zastavujeme se také v útulné cukrárně V Brance, kde si někteří kupují zákusek, jiní s chutí snědí donesenou svačinku. Vracíme se na naši hotelovou základnu, abychom dodělali koláže. Přijíždějí rodiče pro Báru, která odjede s nimi už dnes, ale až před večeří. Teď už hurá na večeři! Paní kuchařka se s námi loučí palačinkami, které všem moc chutnají. Někteří až tak, že mají šlehačku i marmeládu na nose.

Po výborné večeři jdeme zhodnotit nejen dnešní den, ale do našich deníků si zapisujeme to „NEJ“ z celého týdne. Věřím, že jim tyto deníky poslouží jako vzpomínka nejen při příjezdu domů, ale i v dalších letech, až na něj někdy narazí ☺. Následuje rozloučení s Bárou, která už dnes bude spát ve své posteli. Ostatní hurá do „propůjčených“ postelí, máme před sebou poslední noc a před usnutím ještě dlouhé čtení, bez kterého chlápci nechtějí usnout.

SOBOTA 23. 2. – Den odjezdu

Jako každé ráno začínáme dobrou vydatnou snídaní, po ní ranní hygiena. Dnešní dopoledne je zasvěceno balení a úklidu pokojů. Jsme příjemně překvapeny, že u kluků v pokoji to nevypadá jako „po výbuchu“, i když některé nedostatky by se jistě našly ☺. Kluci se za celý týden naučili obstojně stlát a pod postelemi už také žádné papírky nenacházíme. Za to mají kluci pochvalu! Poslední volné chvílky vyplňujeme Jungle speedem a loučíme s hotelem Na Marjánce.

Velká zavazadla nakládáme do Lenky auta, rozdáváme svačiny (houška se sýrem a ovocné pitíčko) a s malým batůžkem na zádech vyrážejí děti s Ditou na autobusovou zastávku. Lenka dělá doprovodné vozidlo, naviguje a popovází kufry. Autobus jede na čas, ale za malou chvíli se z nás přesto stávají sněhuláci, protože neustále hustě sněží. Nakládáme zavazadla do autobusu a Dita s dětmi odjíždí směrem Praha. Já jim mávám, protože zůstávám v Příbrami. Čeká mě vybalování, ale nejprve odhrnování spousty sněhu okolo domu.

Do Prahy má trvat cesta necelou hodinku, jenže dnes je všechno jinak. Kalamita je po celé republice. Hlavní tah na Prahu vypadá jako horská silnice při vánici, nebe splývá s obzorem, protože má úplně stejnou barvu. Není tedy divu, že se cesta protahuje na dvakrát tak dlouhý čas. Hlavní je, aby všichni dojeli v pořádku! Rodiče, kteří už netrpělivě čekají v Praze na zastávce, informujeme o zpoždění. Cestu si děti krátí povídáním a výbornou svačinou. Když autobus dorazí na zastávku, všichni rodiče jsou sice vymrzlí, ale šťastni, že vidí svoje dítko v pořádku a spokojená. Všechno dobře dopadlo 😊

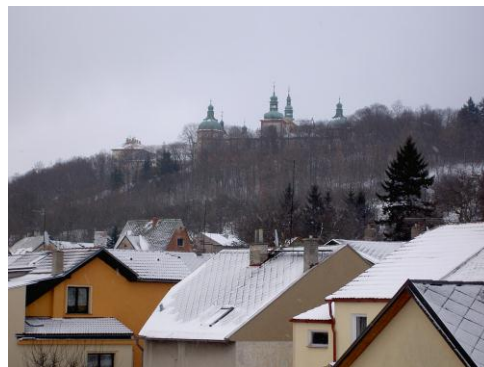
Perličky z našich jarňáků

- Dita (zdravotnice) si rozbila koleno hned první den... Prostě v Příbrami to klouže víc ☺ (já jsem pajdala ještě před 14 dny o berlích po pádu na ledovce). Poraněné koleno Dity bylo do týdne v pořádku, ale natržené kalhoty budou památkou.
- U policie se dětem moc líbilo bít do boxovacího pytle „telepatickým“ obuškem ☺.
- Lenka si vyzkoušela, že neprůstřelná vesta není boxovací pytel a dost to bolí!
- Pořádková jednotka Příbram má číslo 5 .... a tak se hlásí „kolozpět“ ...
- Hasiči mají každoročně „Běh do Svatohorských schodů“ v plné výstroji!!!
- Zkoušeli jsme počítat schody na Svatou Horu ...neshodli jsme se. Podle pověstí by jich mělo být 365... Vyběhnout je, dá pěkně zabrat a to i bez závaží ☺.
- Vyzkoušet chtěl vždy všechno jako první Honza...
- Když mu bylo natočeno EKG, tak se ptal, jestli mu dáme ten záznam KGB ☺.
- Kdo řekl místo plynová maska „plenová“ – už si ani nepamatuji ☺.
- Jája zjistila, že přijímačky z plavání na FTVS nebudou až taková hračka ☺.
- Nejlépe měla uklizeno Bára (jako jediná holka mezi dětmi).
- Nejčastěji zvonil na zvonek Ivan nebo Jindra (... a vždy zvonek zvonil ☺).
- Nejvíce vybíravým v jídle byl Martin a Viktor.
- Největším jedlíkem byl Lukáš a Jindra.
- Odkazy na články na internetu (a fotky) z Příbramského deníku

http://pibramsky.denik.cz/zpravy_region/policiste-ukazali-detem-co-obnasi-jejich-prace-20130219.html

- Ještě jeden odkaz na internetu ☺ <http://www.pibram.cz/clanek-deti-si-s-policisty-vyzkousely-i-snimani-otisku-fotogalerie>

- Takovýto jsme měli pohled z okna – na Svatou Horu
- Bohužel nás byla jen malá skupinka, snad nás bude příště víc ☺!

- Některé fotky se nevešly

... a chumelí a chumelí a chumelí...

„Malí – velcí“ hasiči

Bára na „schodolezu“

Honzík silák ☺

Pánové, takhle se to dělá!

Oslavenci společně krájí dort

Lucíí, jsi zlato ☺

Dito, díky!

- Ráda bych poděkovala úplně všem, kteří mi pomáhali!

DĚKUJI ☺!!!

Lenk@ Novotná

KONEC